

593**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 17 maja 2002 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku oraz zwolnienia niektórych grup płatników z obowiązku pobrania podatku.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie poboru zryczałtowanego 2% podatku, o którym mowa w art. 52b ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253), zwanej dalej „ustawą”, od kwot przekazywanych za granicę przez osoby fizycz-

ne mające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „rezydentami”, w związku z nabyciem (objęciem) akcji podmiotów niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oferowanych w obrocie publicznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Zwalnia się płatników, o których mowa w art. 52b ust. 3 ustawy, z obowiązku poboru zryczałtowanego 2% podatku od kwot określonych w § 1, przekazywanych za granicę przez rezydentów.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 mają zastosowanie do kwot, o których mowa w § 1, przekazywanych od dnia wejścia w życie rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2003 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2002 r.

Minister Finansów: *M. Belka***594****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 7 maja 2002 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową.

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 2002 z dnia 14 marca 2002 r. (Dz. U. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, w ramach dotacji ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, w tym warunki uzyskania, sposób obliczania i tryb wypłacania tych oston.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, zwanych dalej „pracownikami”, wykonujących prace pod ziemią, z którymi rozwiązano lub będzie rozwiązany stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy z powodu likwidacji albo upadłości:

a) podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa”, wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie,

b) Kopalni Barytu „Boguszów” spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach,

c) zakładu górniczego „Łężykowice” oraz zakładu górniczego „Bochnia”, wchodzących w skład Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni,

d) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Bolestaw” oraz rejonu „Olkusz” zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzany”, wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolestaw” w Bukownie,

e) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Trzebionka”, wchodzącego w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” S.A. w Trzebionki

— jeżeli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych jednostkach przewidują stosowanie oston socjalnych,

2) byłych pracowników zakładów górniczych wymienionych w pkt 1, którzy przed dniem 31 grudnia 2001 r. przebywali na urloпах górniczych albo nabyli uprawnienia do zasiłku socjalnego, finansowanego ze środków budżetowych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) osłonach socjalnych — należy przez to rozumieć świadczenie socjalne wypłacane w trakcie urlopu górniczego oraz zasiłek socjalny,
- 2) pracownikowi wykonującym pracę pod ziemią — należy przez to rozumieć pracownika posiadającego co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, który ten rodzaj pracy ma określony w umowie o pracę zawartej na czas nieokreślony i pracę tę wykonywał w okresie co najmniej trzech miesięcy przed udzieleniem urlopu górniczego lub otrzymaniem zasiłku socjalnego.

§ 4. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż pięć lat do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być udzielony przez pracodawcę na wniosek pracownika urlop górniczy do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia tego urlopu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Urlop górniczy, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony pracownikowi urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r., jeżeli określone w tym przepisie warunki do nabycia prawa do emerytury spełni przed dniem 1 stycznia 2007 r. i po ustaleniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresów uprawniających pracownika do emerytury oraz okresu urlopu górniczego, niezbędnego do nabycia uprawnień emerytalnych.

3. Uprawnienie do urlopu górniczego przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych lub rentowych, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. W okresie korzystania z urlopu górniczego pracownikowi jest wypłacane świadczenie socjalne w wysokości określonej w § 6 i 7, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Uprawnienia do urlopu górniczego traci pracownik, który w trakcie korzystania z tego uprawnienia podjął pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania osłon socjalnych lub podjął inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym pracodawcy zobowiązanego do wypłaty świadczeń socjalnych, w terminie do 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia.

§ 5. 1. Pracownik otrzymujący świadczenie socjalne, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika” oraz nagrodę jubileuszową ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna wynikająca z „Karty

Górnika”, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że pracownik korzystający z urlopu górniczego nabył do nich uprawnienia przed uzyskaniem urlopu górniczego.

§ 6. 1. Świadczenie socjalne przyznawane pracownikom przed dniem 1 stycznia 2002 r. jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2—7.

2. Świadczenie socjalne przyznane pracownikowi od dnia 1 stycznia 2002 r. na okres do 5 lat jest wypłacane w każdym miesiącu podczas trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, obliczone zgodnie z Kodeksem pracy, nie więcej jednak niż za 37,5 godz. nadliczbowych w kwartale.

4. Od dnia 1 stycznia 2002 r. podstawę wymiaru świadczenia socjalnego stanowi wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, pomniejszone o kwotę składek odprowadzanych na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.

§ 7. 1. W pierwszym kwartale 2002 r. miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników:

- 1) zakładów górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b), nie może być niższe niż 570,00 zł,
- 2) zakładów górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. c), nie może być niższe niż 914,00 zł,
- 3) zakładów górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. d) i e), nie może być niższe niż 1061,00 zł.

2. Świadczenie socjalne jest waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdego zakładu górniczego, wymienionego w § 2 pkt 1 lit. a)—c), jako stosunek obciążającego koszty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w tych zakładach z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalony, do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni. Do wynagrodzenia nie wlicza się nagród rocznych, odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych,

odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym.

4. Świadczenia socjalne w zakładach górniczych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. d) i e), są waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika wzrostu miesięcznego najniższego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, obliczanego na podstawie najniższego wynagrodzenia określonego w przepisach odrębnych, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

5. Wskaźnik wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia na kolejny kwartał ustala się jako stosunek miesięcznego najniższego wynagrodzenia, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

6. Wysokość świadczenia socjalnego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia socjalnego otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń.

7. Waloryzacja świadczenia socjalnego dla pracownika, któremu przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

§ 8. 1. Zasiłek socjalny przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 2002 r., na okres do 2 lat, jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń w zakładzie górniczym albo kopalni, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, zasiłek socjalny wypłaca się w każdym miesiącu, w którym były pracownik

jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego dnia po dniu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

3. W pierwszym kwartale 2002 r. miesięczny zasiłek socjalny nie może być niższy niż 475,00 zł.

4. Zasiłek socjalny jest waloryzowany na zasadach określonych w § 7 ust. 4—7.

§ 9. Pracownikowi, który otrzymuje świadczenie socjalne i podejmie zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania ośłon socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacania świadczenia socjalnego, przysługuje miesięcznie połowa przyznanego świadczenia socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

§ 10. Pracownikowi, który otrzymuje zasiłek socjalny i podejmie zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania ośłon socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy obowiązkanemu do wypłacania zasiłku socjalnego, przysługuje jednorazowa odprawa zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki *J. Piechota*

Egzemplarze bieżące oraz archiwalne można nabywać:

- w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-00, 694-60-96 — na podstawie nadesłanego zamówienia (wyłącznie sprzedaż wysyłkowa);
- w punktach sprzedaży Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w Warszawie (sprzedaż wyłącznie za gotówkę)
 - ul. Powińska 69/71, tel. 694-62-96
 - al. Szucha 2/4, tel. 629-61-73 (od 1997 r.)

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56
Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52, 694-64-77; fax 694-62-06, 694-64-77
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

DU 0064 2002 wyd.00

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa